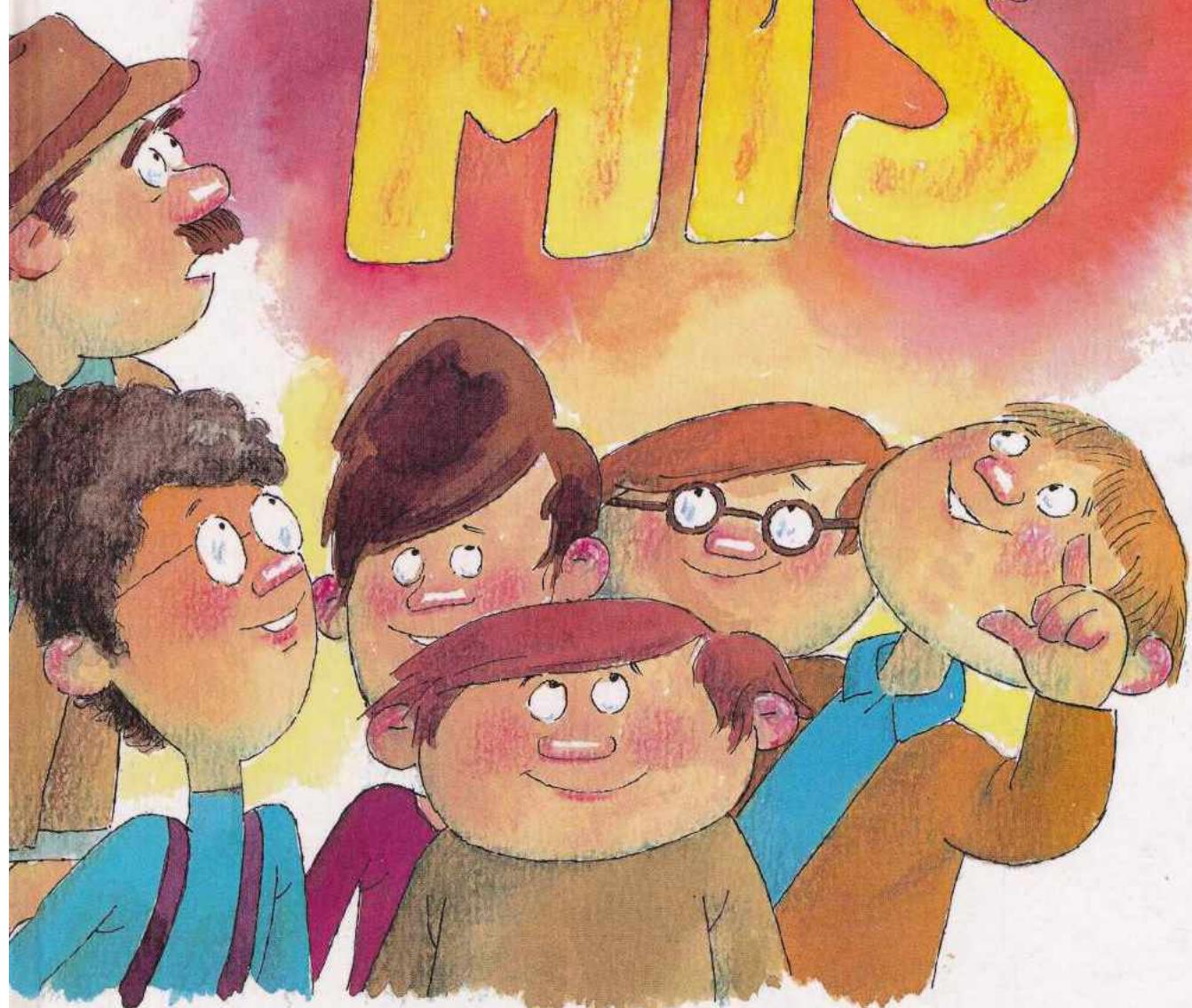

BOŽIDAR PROSENJAK

MIS

Ilustrirao
ALEKSANDAR MARKS

BILJEŠKA O PISCU

Božidar Prosenjak rodio se sodine 1948. u Koprivnici, a djetinjstvo je proveo u prekrasnome podravskom seocetu Kuzmincu. Kad se danas sjeća tih dana, čini mu se daje i noću sjalo sunce, koliko je bio sretan. Na selu je polazio prva četiri razreda osnovne škole, a preostale i prvi razred gimnazije završio je u Koprivnici. Imao je divne profesore koji su u njemu probudili ljubav prema čitanju i pisanju. U Zagrebu je nastavio gimnaziju i diplomirao studij romanistike na Filozofskom fakultetu. Cijelim je srcem

zavolio glavni grad Hrvatske, a boravak u Parizu otvorio mu je nove vidike. Božidar Prosenjak slobodni je umjetnik i danas živi u Velikoj Gorici sa suprugom i troje djece. Bio je urednik na radiju i u novinama. Osnovao je i 16 godina uređuje biblioteku "Albatros". Objavio je devet knjiga i slikovnica, a najveći je uspjeh zabilježio romanom "Divlji konj" za koji je godine 1989. primio ugledne nagrade "Ivana Brlić-Mažuranić" i "Grigor Vitez". Pojedina su mu djela prevedena na više od dvadeset svjetskih jezika.

Nakladnik
ABC NAKLADA

Za nakladnika
Mustafa Cero

Urednik
Božidar Prosenjak

Grafički dizajn
ATELIER ANKER

Korektor
Tomislav Salopek

Priprema i tisak
topgraf
Velika Gorica

Naklada
5000

Drugo izdanje

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica, Zagreb

UDK 37.033

PROSENJAK, Božidar
Miš / Božidar Prosenjak ; oslikao
Aleksandar Marks. - Zagreb : ABC
naklada, 1997. - 24. str.: ilustr. u
bojama ; 26 cm

ISBN 953-6178-33-8

970410064

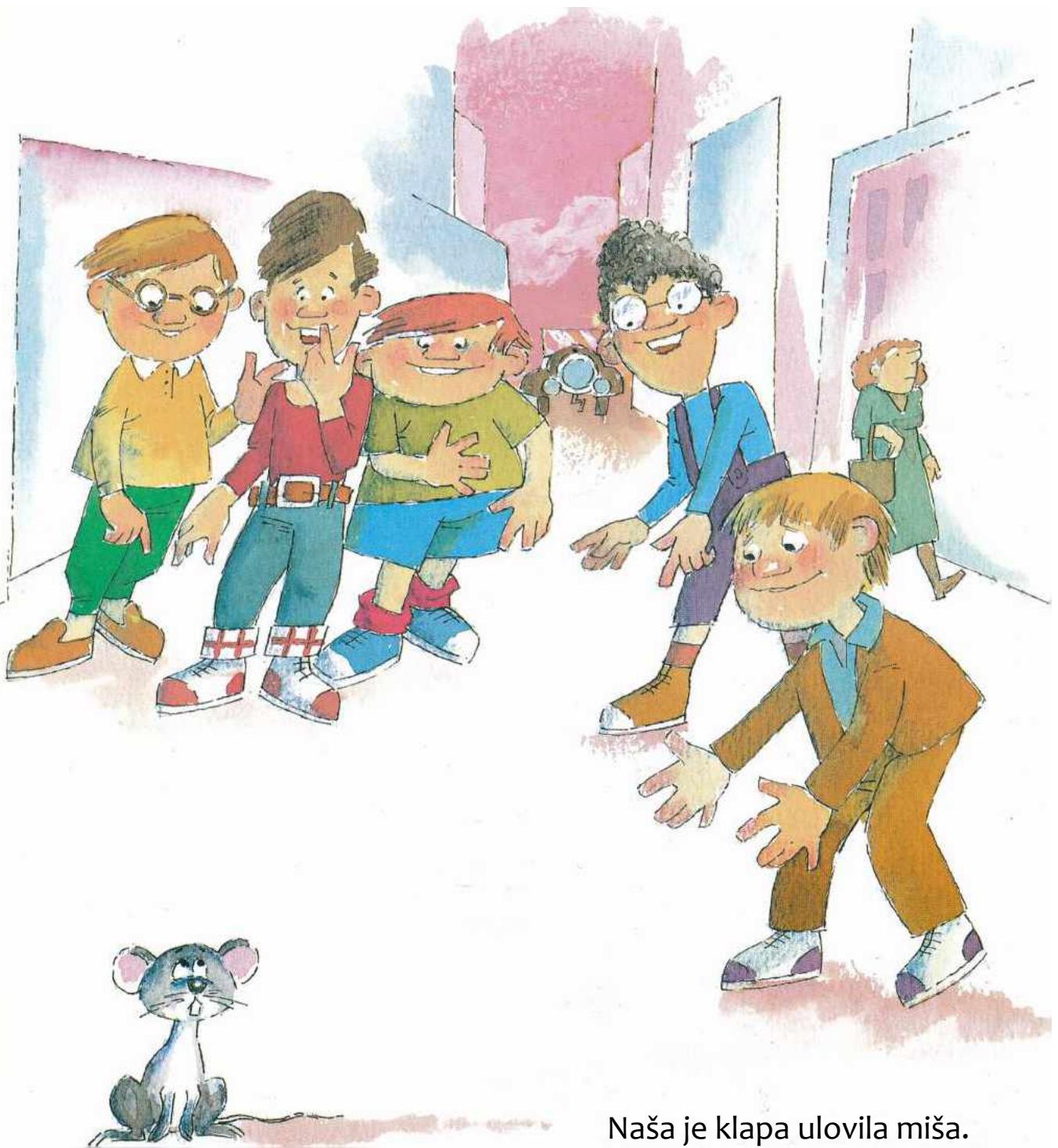
BOŽIDAR PROSENJAK

Ilustrirao
ALEKSANDAR MARK>

ZAGREB
2001.

Naša je klapa ulovila miša.

Bio je to ljetos veliki pothvat u našoj ulici.

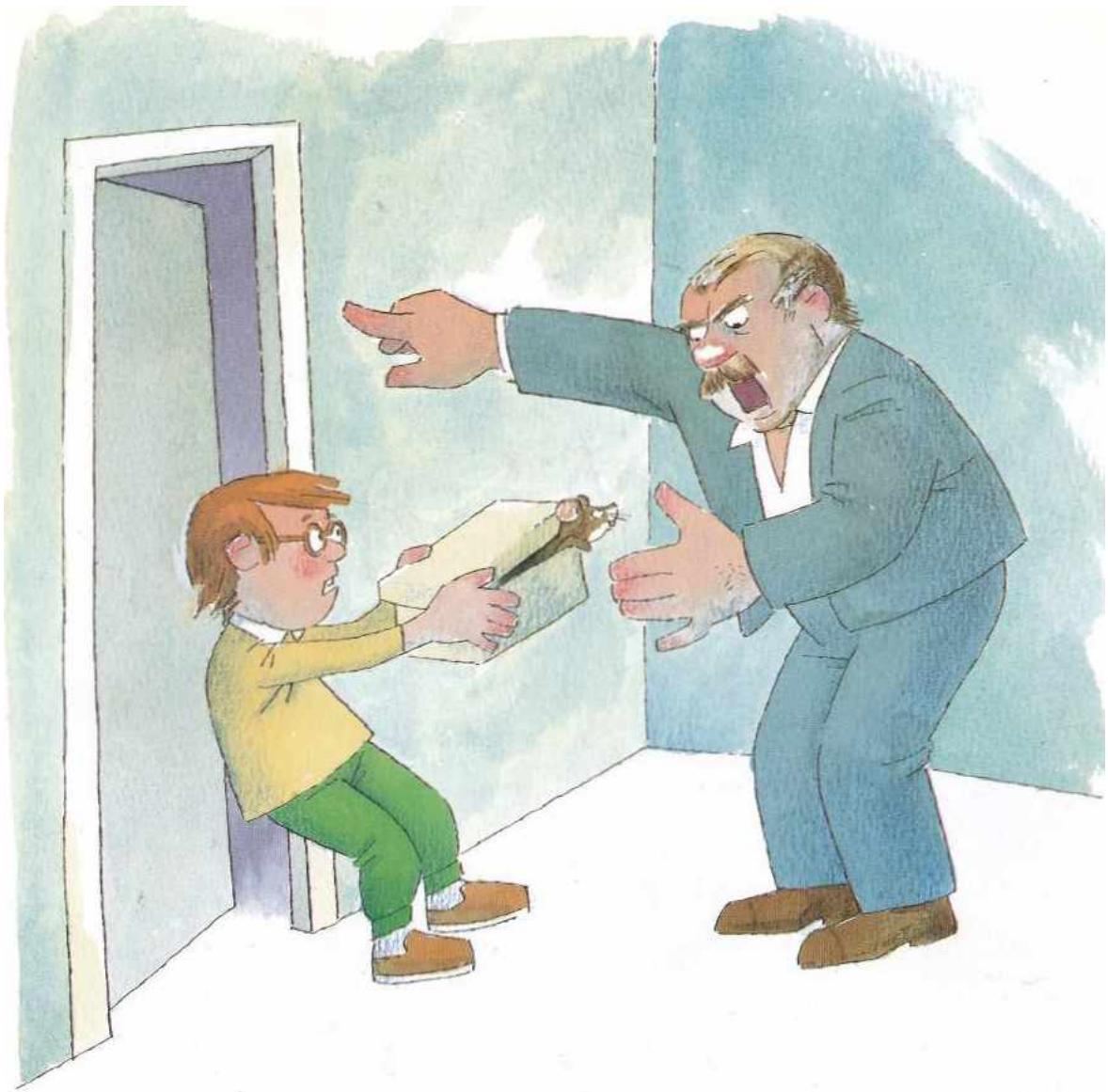
Miša smo stavili u kartonsku kutiju i odlučili sa pokazati svoj djeci iz susjedstva.

Bili smo ponosni na svoju lovinu i jurili smo od zrade do zgrade, od parka do igrališta, od samoposluživanja do raskrižja sa semaforima. Bilo nas je u ulazima, u dizalima, posvuda gdje se skupljaju djeca. Noseći svoju kutiju, trčali smo bez daha. Svi su nas pitali kako smo ga ulovili, svi su se divili našoj spretnosti.

Petorica nas iz klape bili smo slavni. Ozarenih lica, pričali smo svi u isti tren o našem junaštvu. Uzbudjenje i zabava trajali su do mraka, a tada smo se upitali:

- Kamo ćemo s mišem po noći?

Planula je žestoka prepirka jer nije mala čast ugostiti miša preko noći.

- Nama je u posjet stigao djed sa sela. On zna kako treba s miševima - rekao sam i svi su morali priznati da miš nigdje ne može biti sretniji i sigurniji nego u mojoj stanu.

No, kad sam kod kuće djedu šapnuo da će mu u sobu pustiti miša, on me prostrijelio očima i zaprijetio:

- Ako ga pustiš ovamo, smjesta će ga ubiti!

Nije bilo druge, okrenuo sam se i pokunjeno miša predao Ivici. On je, valjda u strahu da se ne predomislim, kao iz topa ispaljen odjurio kući. Bio je presretan.

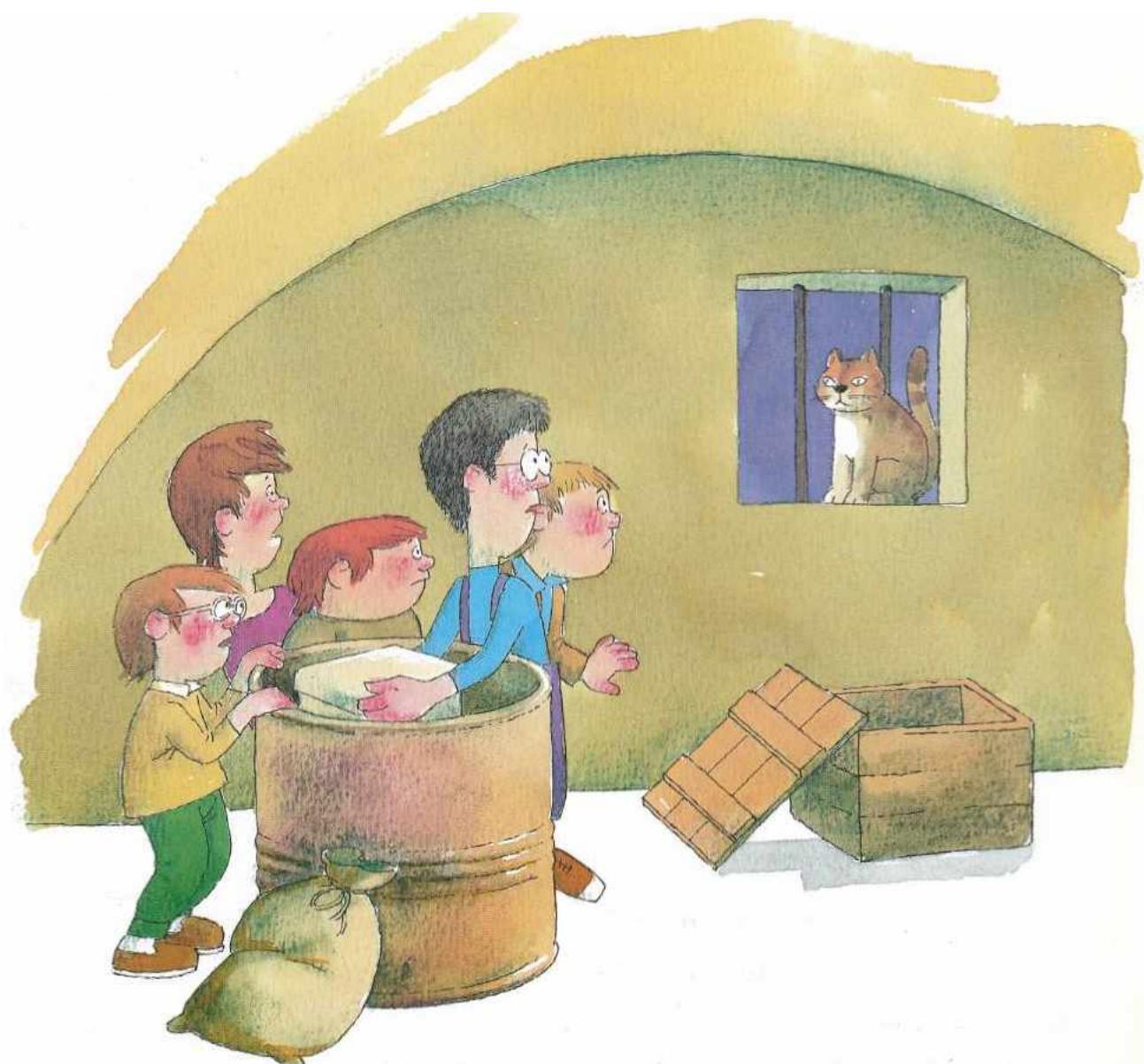
No, njegova se sreća rasplinula već pred vratima.
Kad je njegova mama vidjela miša, još se na pragu gotovo
onesvijestila.

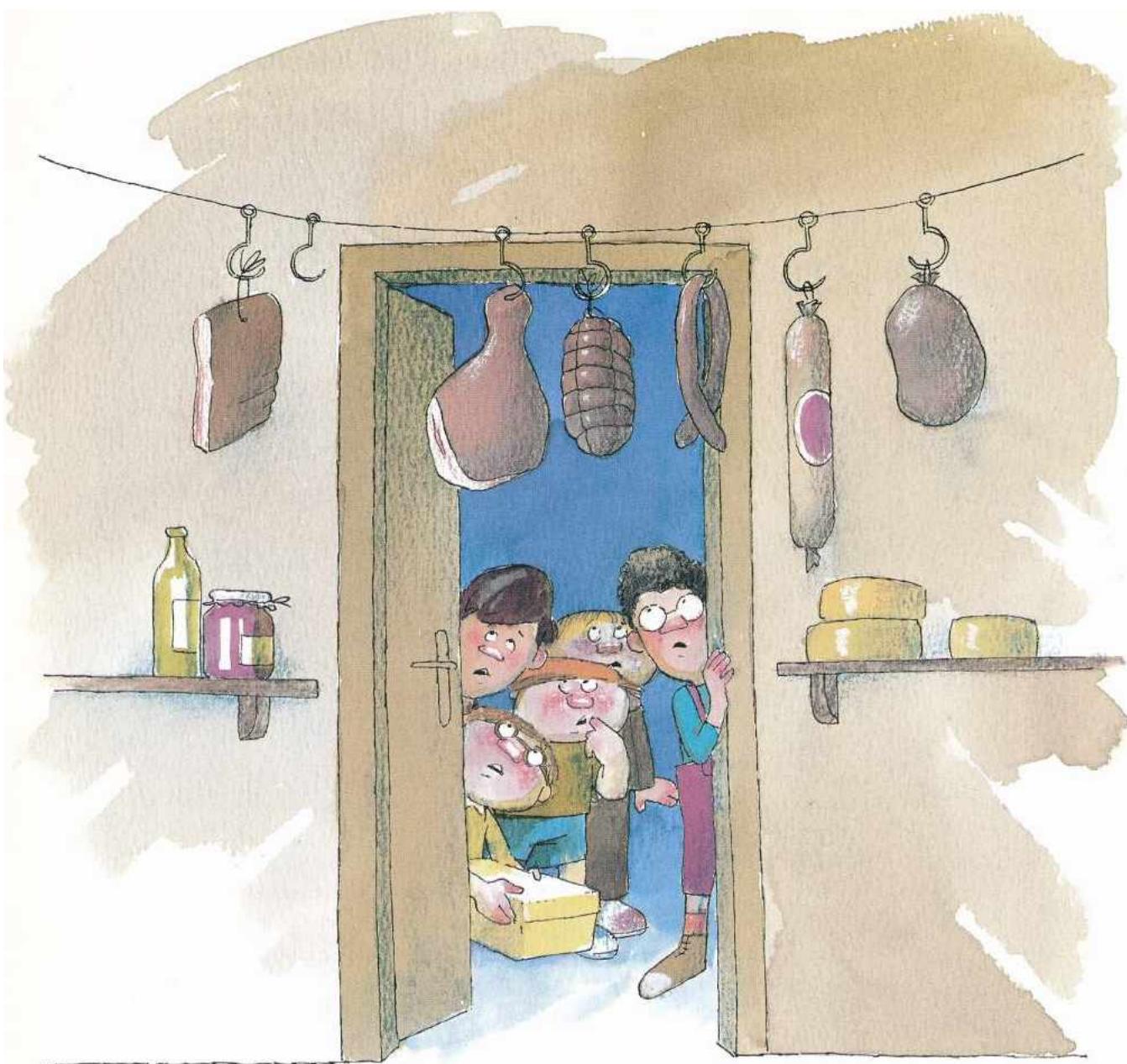

Pokušali smo zatim miša prokrijumčariti na Josipov balkon. Uspjeli smo prevariti njegovu mamu, tatu i baku, ali nas je izdala njegova sestra. Udarila je u dreku kao da smo joj miša stavili za vrat. Tako je propao i taj pokušaj.

Iznenada se Filip sjetio svoje šupe. Ondje barem nema ljudi. Unutra je mrak i miš bi mogao u miru sanjati svoje mišje snove. Spustili smo pažljivo miša u duboku limenu kantu i napokon odahnuli. Ali nakratko. Na prozoru se pojavila mačka. Valjda je nešto nanjušila. Šupa je bila njezino lovište. Tako je miš izgubio i to utočište.

Tada je Marijan predložio svoju smočnicu. Bili smo oduševljeni i gotovo ga izljubili. Poslali smo ga da provjeri je li zrak čist. Vratio se brzo i rekao:

- Dodite odmah, doma mi nema nikoga!

No, kad je video da je mama u smočnicu spremila šunku i sir, a miš nije baš pristojna životinja, brzo se predomislio.

- Morat ćemo nekamo drugamo s njim - rekao je i dodao: - Mogu mu samo dati komadić sira!

Opet smo se našli u nedoumici.

- Što ćemo sad? - gledali smo se zabrinuto. Ipak tu malu životinju u nevolji nismo mogli tek tako napustiti.

- Kako bi bilo da ga kome prodamo? - pao je prijedlog.

- To je sjajna zamisao. Udomit ćemo miša i pri tome još i zaraditi za žvake.

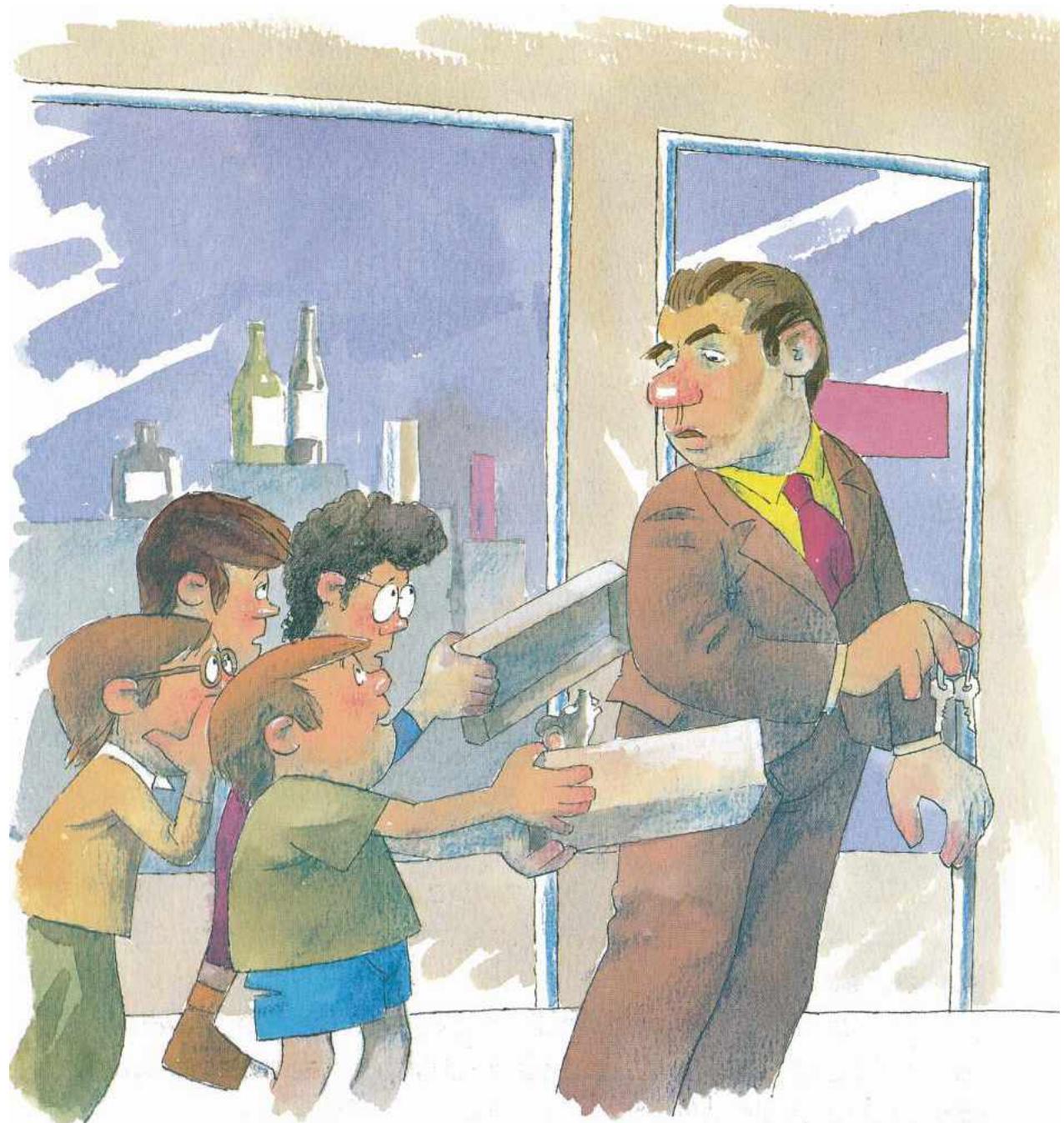

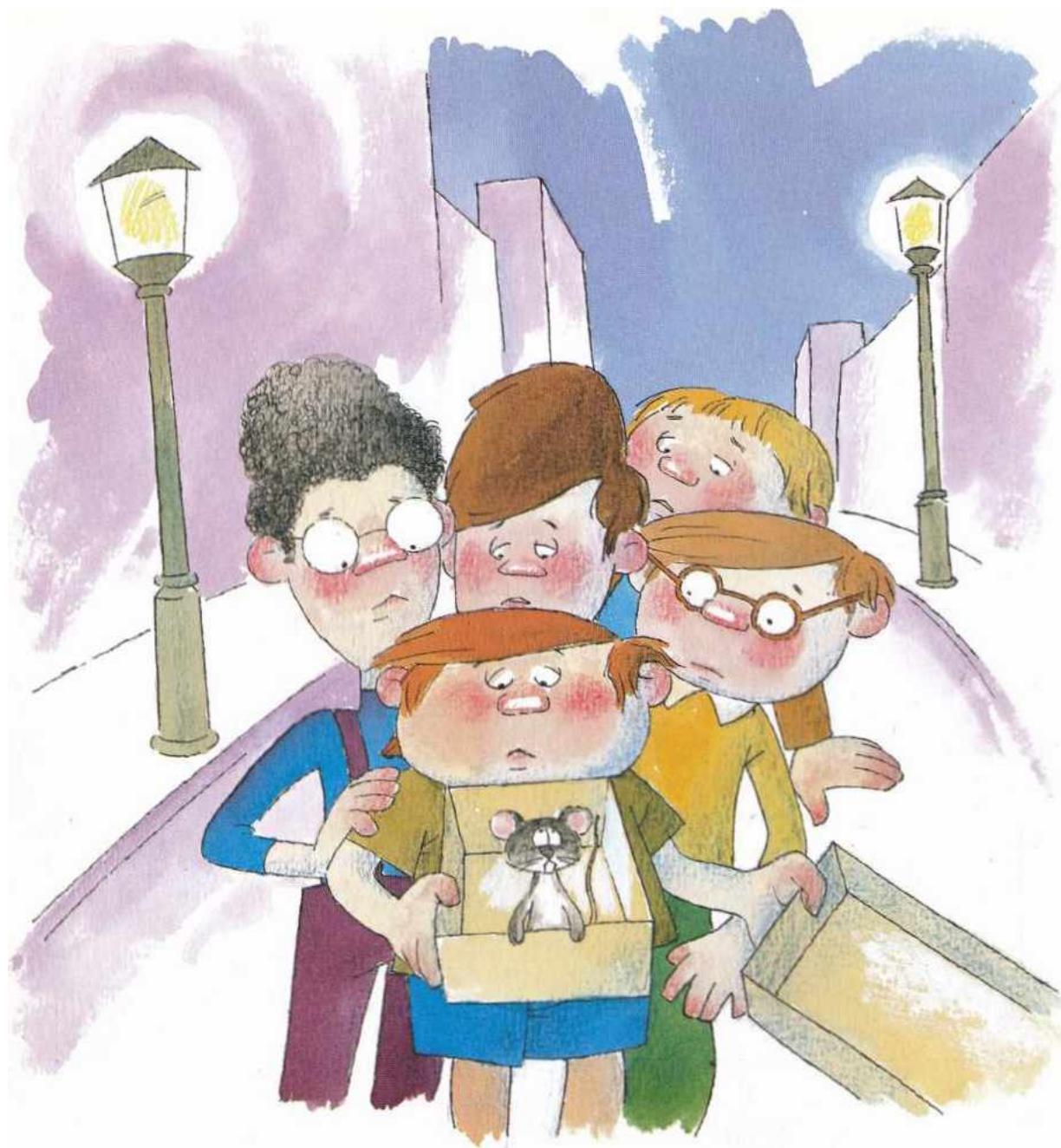

Požurili smo do samoposluživanja i stali pred ulaz. Ljudi su se čudom čudili, a neki su se i skamenili kad su vidjeli što im nudimo. Mi smo vjerovali da je za slabu prodaju kriva previsoka cijena, pa smo je stalno spuštali. Na kraju smo miša ponudili zabadava. No, nitko ga nije želio.

Posljednja nada bio nam je šef samoposluživanja dok je zatvarao vrata. No, on je samo zazveckao ključevima, okrenuo ih u bravi i propuhao zrak kroz svoj veliki nos.

Prošao je pokraj nas kao da nas i nema.

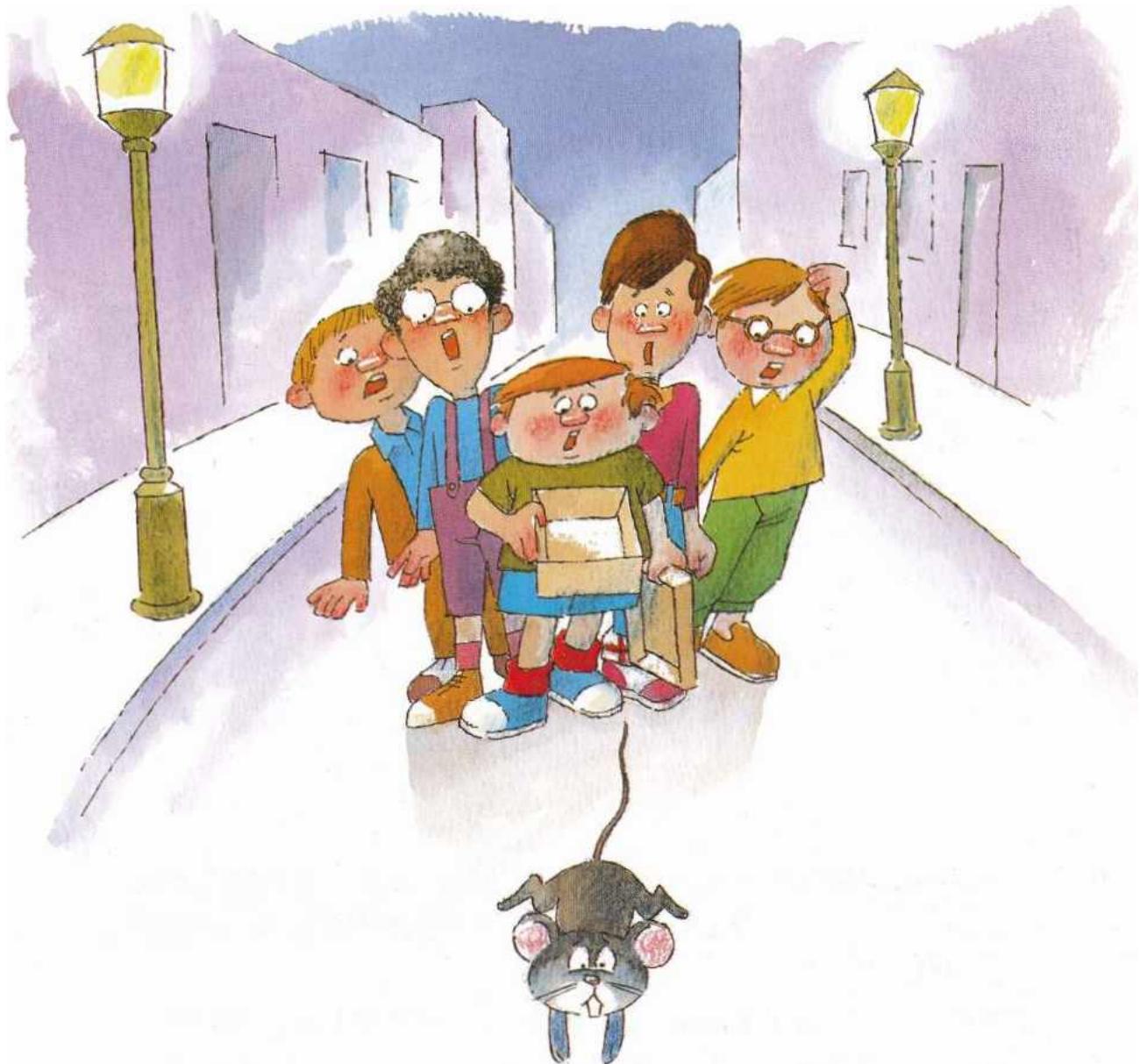
Nismo više znali što bismo poduzeli. Svi su naši pokušaji propali. Nitko nije imao samilosti za miša. Nitko mu nije htio pružiti dom.

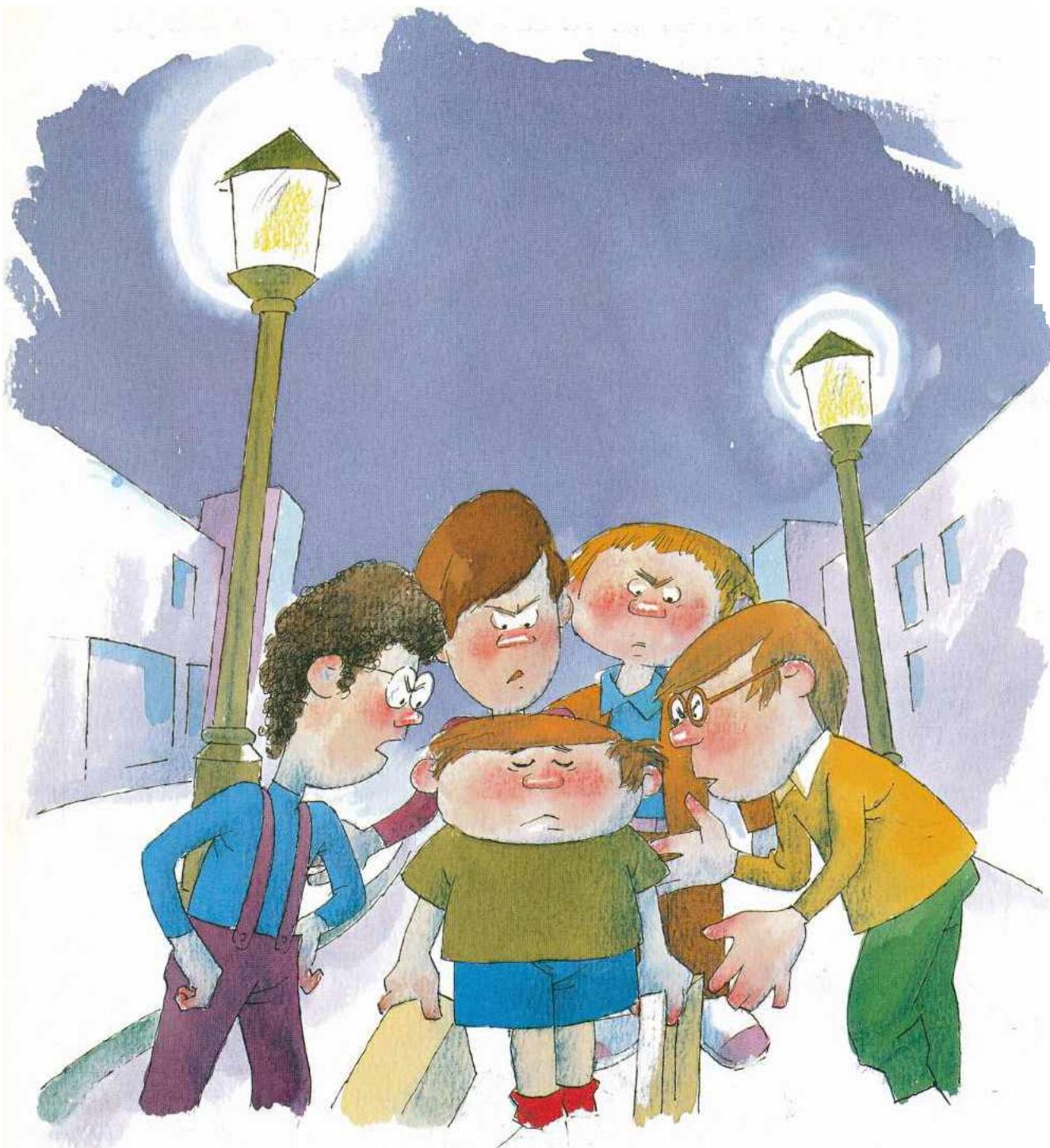
Prolaznici su se prorijedili. Pločnikom su odjekivali njihovi kasni koraci. Ulične su svjetiljke s naporom treperile i gotovo zaspale.

Roditelji su nas nestrpljivo čekali kod kuće, a mi smo još bili na ulici. Morali smo se što prije osloboditi miša.

Baš se toga trena začuo Filipov glas:

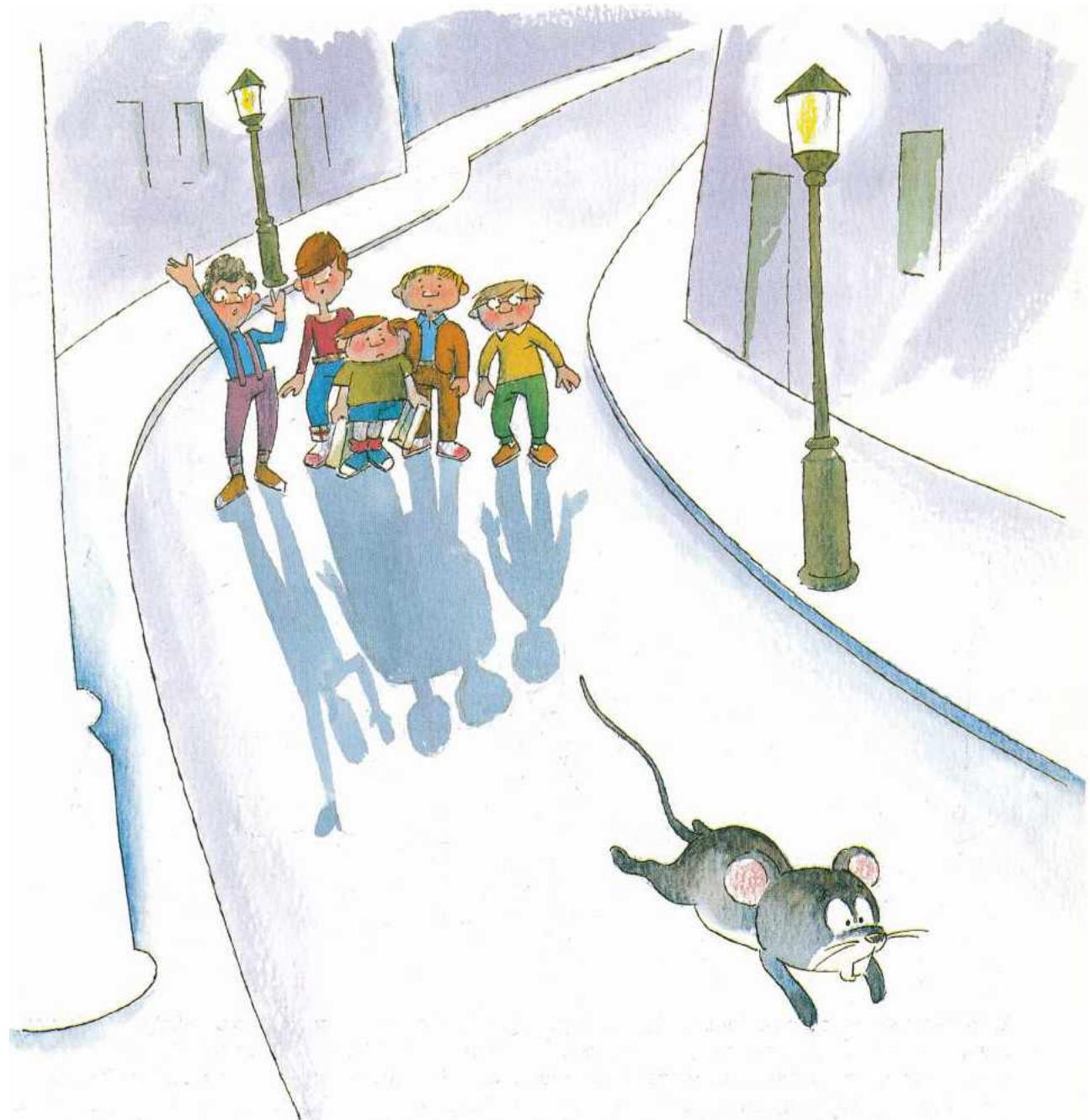
- Pobjegao je! - rekao je razočarano.
- Tko?
- Miš!

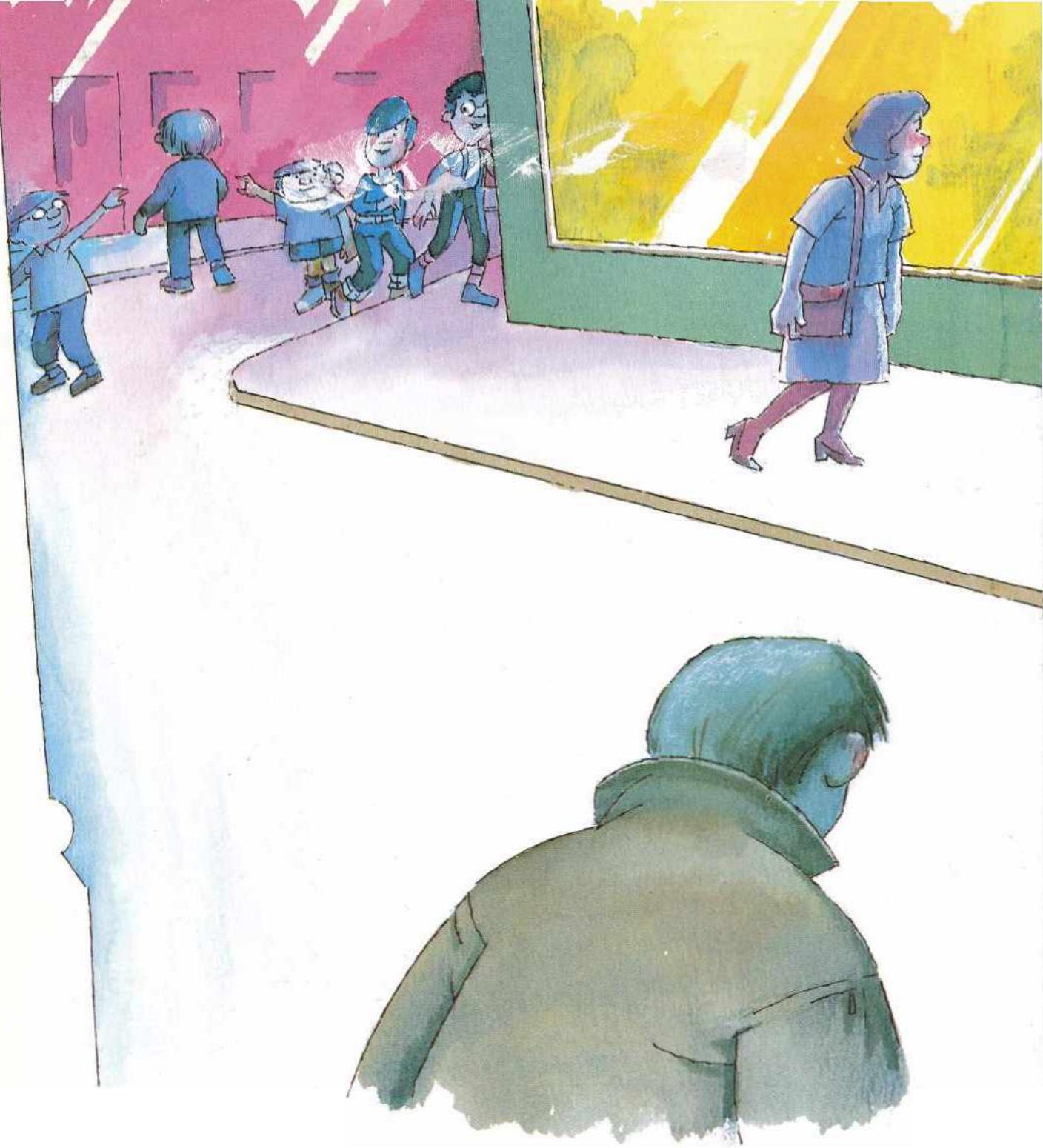

Ljutito smo pogledali tog nespretnjakovića koji je ispustio miša, naš veliki plijen. Osramotio nas je. Bio je prava šeprtla.

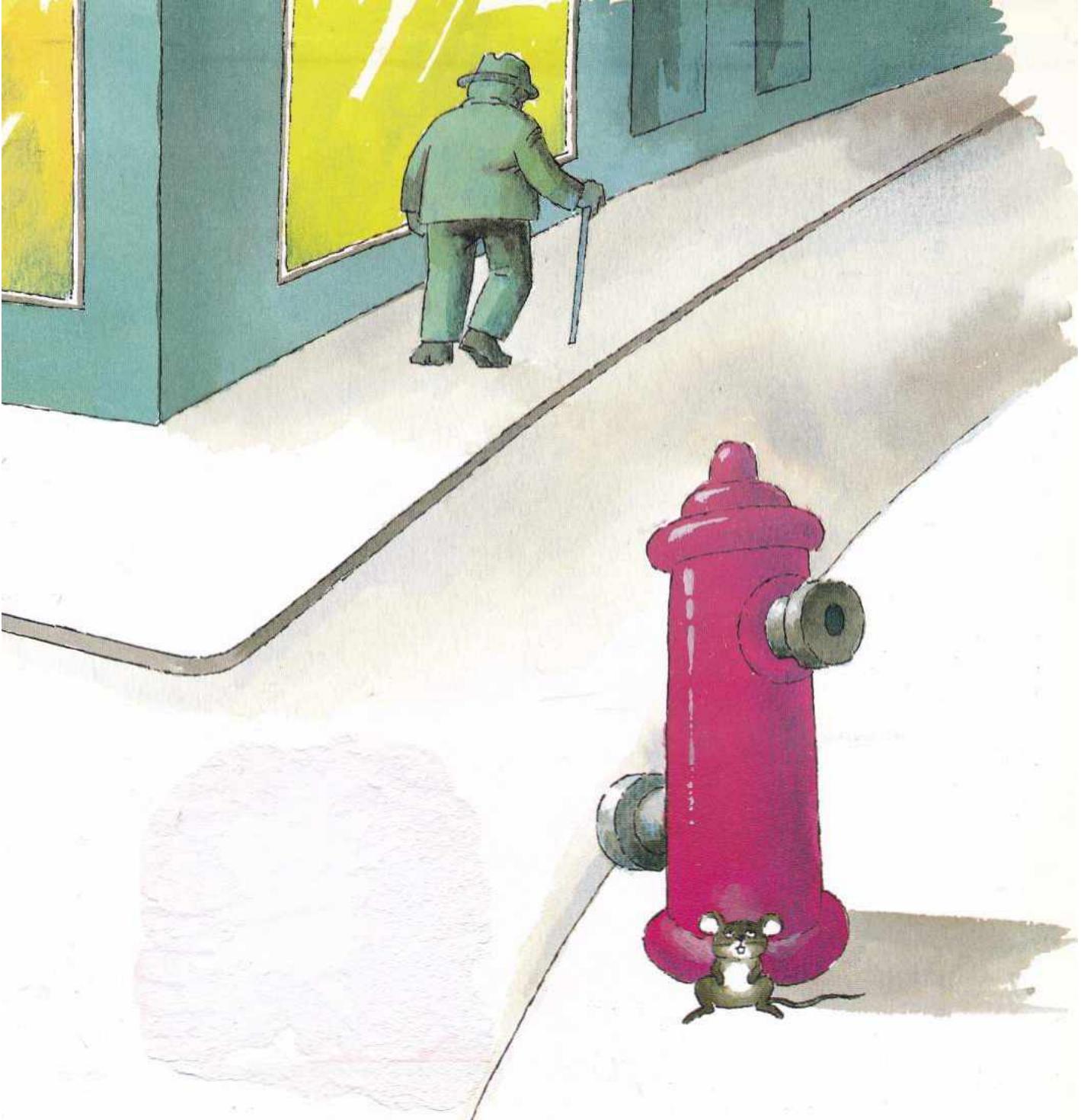
No, onda smo shvatili da nam je miš, zapravo, pomogao. Sam je riješio svoj problem. Odahnuli smo. Napokon smo mogli kući na spavanje.

BILJEŠKA O ILUSTRATORU

Aleksandar Marks rodio se godine 1922. u lijepom gradiću Čazmi. U školu je išao u Osijeku, ali nije imao vremena skupljati dobre ocjene, jer je stalno crtao. Crtanje mu je bilo velika okupacija i radost. Profesori su to shvatili, pa su mu malo gledali kroz prste. Tako je završio školovanje i došao u Zagreb na Akademiju likovnih umjetnosti. U to se vrijeme teško razbolio i šest godina ležao i liječio se na Brestovcu. Valjda je i bolesti i njemu dosadilo toliko dugo druženje; otišao je s Brestovca i počeo raditi u tadašnjem humorističkom listu "Kerempuh" kao karikaturist,

Surađivao je u mnogim novinama i časopisima, a kad se u Zagrebu počeo raditi crtani film, tu je konačno našao pravi posao za sebe. Radio je mnogo crtanih filmova - za cijeli jedan život Medu Marksovim filmovima ima i onih za djecu, kao "Mrav dobra srca", "Čarobni zvuci", "Pčelica Maja ..." i drugi, a tu su i slikovnice s njegovim ilustracijama, koje je napose volio slikati.

Crtajući tako po dvije-tri tisuće crteža za pojedini film, malo se već i umorio, a godine su se neprimjetno naslagale, pa je otišao u mirovinu. Doduše, netko tko toliko voli crtanje nikada ne može mirovati, pa on i dalje crta - kod kuće za svoju unuku, i svoje veselje.

ISBN 953-6178-33-8

A standard linear barcode representing the ISBN number 953-6178-33-8.

9 789536 178339

ABC
naklada